

У Србији се, сваког часа, расправља о понекој антисрпској изјави неког од Хрвата. Недавно смо имали порицање Јасеновца као „српског мита“ – порицатељ је био управник Бискупског архива при централном хрватском архиву, римокатолички патер Стјепан Разум. Онда је Жељко Керум, градоначелник Сплита, другог по величини града у Хрватској, изјавио на Хрватској телевизији да никад не би прихватио Србина за зета, да Срби у Хрватској морају да знају где им је место, да већина Хрвата мисли исто, али да то не могу да кажу. Нико од званичника, па ни Иво Јосиповић, који себе представља као „заштитника Срба у Хрватској“, није реаговао на Керумове тезе. Ратко Дмитровић, у својој анализи „Керум је, господо, у праву“, каже: “Керум је Србима приписао контролу над хрватским банкама, што је заиста виши ниво лудила, пошто Срби не контролишу ни банке у Србији, а камоли у Хрватској, али то асоцира на атмосферу из Вајмарске републике и на однос Немаца према Јеврејима“ („Печат“,235/2012). Такође, Дмитровић је истакао да званична Хрватска не реагује на овакве изјаве из простог разлога што већина Хрвата мисли исто као и градоначелник Сплита.

Зато је крајње време да се поново суочимо са темељним, а стално прикриваним, координатама хрватске државности, из којих се усташтво сигурно не може одстранити. Доносимо два сведочења. Једно припада усташком бојовнику Јосу Орешковићу, а друго је интервју са заповедником Јасеновца, Динком Шакићем, својом Макса Лубурића. (Шакић је интервју дао по повратку у Хрватску, на фарсично „суђење“- враћен је, као и Артуковић, да би био сахрањен на родном тлу.) Прво сведочење је нарочито битно, јер јасно доказује каква је улога римокатолицизма и крижарских братстава у формирању усташког покрета (оснивача крижарског покрета, који је, као милитантни римокатолицизам, касније формирао људе попут Орешковића, Ханса Ивана Мерца, папа Иван Павао Други је 2003, у Бањалуци, прогласио „блаженим“). Друго сведочење је више него занимљиво: Динко Шакић показује не само да се не каје за оно што је учинио у Јасеновцу (зато је Енрико Јосиф и говорио да је Бог већ казнио већину Хрвата, који и даље сматрају НДХ делом свог идентитета, најтежом казном – непокајивошћу), већ и „исповеда“ геополитичке идеје Павелића и дружине, сасвим сигуран да ће НДХ кад-тад победити. Његов интервју је занимљив и због сведочења о узајамном разумевању усташа и хрватских комуниста, који су, свако на свој начин, били „горљиви домољуби“. Српском читаоцу остаје само да чита и размишља о прочитаном, тражећи начина да се

стварност Другог светског рата, када су Земун и Срем били у НДХ, никад више не понови. Да не заборавимо: оба ова сведочења преузели смо из веома упутне књиге Јована Бошковића „NDH-други пут/Lux Croatie, Наш дом, L'Age d'Homme, Београд 1999.

ИСКАЗ ЈОСА ОРЕШКОВИЋА□□□□□

На суду, усташки бојовник Јосо Орешковић испричао је следеће: “Још као ђак шестог разреда госпићке гимназије ступио сам 1939. године у вјерску организацију 'Крижари'. Ту су нас под фирмом вјере одгајали у усташком духу. На наше састанке долазили су Јурица Фрковић и Јуцо Рукавина и држали нам предавања против Срба и комуниста. Наша парола била је: 'У име Христа - убиј антикреста!'. Антикрести су били Срби, Жидови и комунисти. Организирали смо и своју ударну јединицу, која је ноћу нападала љевичаре. Кад је дошло до рата и расула југославенске војске, ми смо је разоружали. Одмах смо ступили у усташе, јер смо то сматрали својом националном дужношћу. Мене, с још неким Госпићанима, одредили су у логор Слано, на отоку Пагу. Ту су се налазили највише Жидови и Срби, а било је и неких Хрвата - љевичара. Кад сам дошао онамо, запањило ме кад сам видио како муче оне људе. Спавали су под ведрим небом у жици. За храну им нису давали ништа осим сланих риба, али им воде нису давали, тако да су многи полудјели од жеђи. У то је дошла нова скупина заточеника. Старјешине су нам дале наређење да одвојимо двјеста заточеника из прве партије, да их одведемо на море и побијемо. Ја и неки моји другови нисмо могли. Онда су нас грдили и предбацивали нам какви смо то ми Хрвати и усташе. Говорили су да није усташа онај тко не може с весељем убити Србина, Жидова и комуниста.

Враѓане "коренима" хрватске државности

Пише: Владимир Димитријевић
петак, 16 новембар 2012 15:12

Враћање "коренима" хрватске државности

Пише: Владимир Димитријевић
петак, 16 новембар 2012 15:12

Враћање "коренима" хрватске државности